

## **Bitternästet - internet blivit**

Jag kan se att det droppar från kinden - det är tårar... av empati!

På förekommen anledning snyftar hon till. Bakom henne sitter han. Den man som förstört hennes tillvaro. Ofta ligger hans fantasier om henne, i brev efter brev, innan för dörren när hon stiger in. Det är sådant hon måste stålsätta sig inför. Dem beteenden han skapade och problem han slängde oförsiktigt omkring sig när de en gång var varandras. Nu kan han inte släppa henne. Han har en lömsk medhjälpare dessutom... Hon önskar sig nu ful och tjock och eländigt tråkig. Men hon är allt annat än det. Hon är en underbart fantastisk och glädjespridande varelse. Den knappen, av, där hopplösheten blir på, det är inte hon...

Nu plöjer hon igenom mejlen. Hundratals, ... , ja ifrån honom. Vem annars. I sitt stilla sinne tänker hon att hon fått nog. Snart fem år av förföljelse i alla dess former. Han kan bara inte ge upp kan hon se. Dock är det inget i henne eller med henne som orsakat det hela. "Tydlig" är hennes mellannamn och förnamnet hennes är "rak" liksom efternamnet "bestämd". Såklart ska alla tro att hon varit otydlig och inte sagt NEJ! tillräckligt tydligt. Ja tänk vad folk får för sig i sina bittertrånga hjärnvindlingar. En vinfin ånga utav svart förkolnad hjärnsubstans kan hon föreställa sig ryker ur deras alla möjliga kroppsöppningar. Där bryter hon ut i ett befriande skratt. Samtidigt som tårarna väller upp och kramar sönder hennes frihetskänsla djupt inom henne.

Bakom dörren kan hon inte se när hon stiger ut ur sin lägenhet. Ej heller kan hon se ned i trappuppgången runt den pelare som bär upp spiraltrappan. Huset saknar hiss, på gott och ont. Kvällstid är hon mindre rädd eftersom han saknar bil. Men så kan hon erinra sig hur det vissa nätter skett att han överfallit henne. Tack och lov har då hennes grannar agerat och det har räddat henne. De kontaktförbud som genom åren utfärdats har inte gett något skydd. Kan tänkas att det borde vara straffbart att ignorera hotet hon lever under. Så hon fortsätter ned för trappan och visst är han där ute, bakom sophuset. Hon ser hans fimpar på gatan, och röken stiga upp där bakom. Skit också hinner hon tänka när en pil träffar hennes hjärta.

I respiratorn kan hennes föräldrar se henne kämpa mot döden. De har tyvärr låtit sig manipuleras att tro att han nu är där för henne. De manipulerar, just det, ALLA, t.o.m polisen som "han" larmade om att hon blivit träffad. Nu är han där involverad i hela hennes överlevnadskamp. Föräldrarna icke ont anande. "Syrelöst hopp" är nu hennes förnamn. Han döpte om henne i samma stund som han siktade in sig på att göra livet surt för henne. Bitterheten hans har nu sakta kvävt hennes livsförutsättningar. Emedan föräldrarna bjuder hem "han", ... !!!???, på middag??? Hur kan detta ens ske?...

Den kvällen vaknar hon ur koman på sjukhuset. Tack och lov reagerar en misstänksam sjuksköterska och nämner sin oro för en läkare. Nu äntligen kommer polisen och tar uppgifterna hon lämnat på fullaste allvar. Omgående flyttas hon till en övervakad avdelning och hennes föräldrar kontaktas. Nu är dock stunden då polisen inser brottet de begått när de lät sig manipuleras. Hennes föräldrar hittas aldrig. Han hittar dock snart

henne. Så fortsätter han slinka igenom rättssystemet gång efter annan. Ursäkten för det hela rättsväsendet har är rimliga tvivel... Rimliga tvivel... ??? ... Rimliga tvivel är en riktig bitterfitta... En sådan man önskar sin värsta fiende. Sitt eget liv är Allt hon har kvar nu inlåst i en hemlig källare på en ort dit inga poliser tar sig. Ödemarken i Norrbotten där kan han husera med henne som han behagar. Hit når inga lagar...

Man kan undra hur hjärntvättat ett samhälle blivit utav idén att det skulle vara kvinnans eget fel. Att hennes utsatthet där exet förföljer henne år ut och år in är någonting som hon har valt. Som om det skulle vara ett val att inte bli hörd när NEJ är det enda ord som uttalats.

Det märkliga scenariot att vara skyldig till de övergrepp någon annan valt utsätta en för. Eller där hela eller delar av samhället resignerat inför tanken på att de själva orsakat hennes lidande genom att exempelvis i rättsväsendet brister kunskap dvs sk tänder att bita ifrån med... Där flathet blivit ett arbetssätt!

Därför saknar hon nu allting av frihet en kvinna har rätt till i vårt land. Hon saknar allt. Det enda hon kan göra är att hålla sig vid liv för ifall det skulle dyka upp en randomiserad räddare i nöden. För att en bitter och sjuklig attityd hos pojkar tillika senare män tillåtit att hållas kvar i sin bittra sjukhet... Är det så det kommer att vara emedan livet fortskrider. Att män med sjuklig bitterhet och avoga synsätt på kvinnor, med extrema skills för att kunna manipulera vem som helst ska kunna få styra rättsväsendet... Och kanske en och annan kvinna som manipulerar andra för att komma nära sitt ex.

Nu sitter hon där i mörkret och fortsätter glädjas över att hon ännu är vid liv. Aktivt planerar hon för att alliera sig med sin fiende nummer ett. Allt för att överleva honom för att en dag kanske om än på ålderns höst få bli fri igen. Är det värdigt undrar hon. Värdigt att sitta inspärrad likt en fånge inför dödsstraff oskyldigt dömd av samhällets oförmåga att genomsöka en manipulator.

Att vara människan som drabbades utav en förföljaren - den bittre - för att sedan tvingas ned i Bitternästets mörka förvar - ja det är på ett sätt vardag för många unga. Där deras förföljare på nätet berövar dem friheten just på det nät som är deras enda möjlighet idag till kommunikation med sin omvärld. Ja jag jämför nättrakasserier och nätförföljelse med att vara inlåst i en källare av förövaren. Men det är mycket få individer som förstår vad de näthatsdrabbade, nätförföljda, nättrakasserade, nätbedragna genomlider. Men här har jag försökt så gott jag kan visa på en jämförelse mellan verkligheten för en fysiskt förföljd och verkligheten på nätet.

Var gång du går in på nätet se dig noga omkring. Reflektera över vad du möter för individer där. Du möter kanhända, ja kanske sådana kriminella du sedan blir beskylld för att du dragit till dig av andra... Du får skylla dig själv säger de nu till dig...

Blir du ofta beskylld för att slentrianmässigt klicka på acceptera alla cookies? Händer det att du måste polisanmäla internetrelaterade brott och inte blir trodd eller hjälpt utav polisen? Händer det att dina enheter påstås vara kapade och att du måste överlämna dina lösenord för att de inte skall förstöras? Kanske har det hänt att du lurats på dina pengar och banken ger dig inte den information du behöver för att få dina pengar

tillbaka? Ja i flera av liknande situationer av destruktiv karaktär som förekommer på nätet står du helt utan skydd. Precis som den kvinna som berövats sin frihet kan du känna med henne och inse hur fruktansvärt det är!

Det är nu som samhället blivit jämlikt rättvist och jämställt. Nu känner alla sig "ofria" och hjälplösa emedan förföljare, bedragare, manipulörer och kriminella individer går fria, på nätet, helt öppet tar de sig friheter. Alla har fått smaka på verkligheten som tidigare endast några få människor oftast kvinnor tvingades igenom. Men frågan är har attityden emot drabbade människor förändrats? Det kan endast tiden utvisa... men jag hoppas att fler reflekterar över den verkliga verklighetens faror och vidtar ställning för den utsatta och sätter sig emot ett lamt rättsväsende. Dock kan jag garantera att Bitternästen det finns det i den verkliga verkligheten tyvärr fler utav än du kan ana. Samtidigt som brotten på nätet ökar kraftigt. Ja man kan ju undra varför detta tillåts? Det kanske måste ges tillfälle till ökad kunskap om hur bedräglig en människa kan vara. Hur bedrägligt beteende till och med tycks premieras och hållas fram. Det stöds ju nu mer utav banker!

Mvh! En kvinna som både förföljts och bedragits på sina sista korvören!

Därför lita inte på internet och banker göm pengarna jämte din själ i madrassen!

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Solstrale med Poeter.se id #66056 innehar upphovsrätten